

Мср Милена Ж. Кулић
ТЕОРИЈСКО-КРИТИЧКА МИСАО СЛОБОДАНА СЕЛЕНИЋА О
ДРАМСКОЈ УМЕТНОСТИ
Извештај о оцени докторске дисертације

I. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију: Наставно-научно веће Филозофског факултета у Новом Саду, 13. 9. 2024.		
2. Састав комисије у складу са <i>Правилима докторских студија Универзитета у Новом Саду</i> :		
1. Др Драган Станић	Редовни професор	Српска и јужнословенске књижевности с теоријом књижевности, датум избора: 12. 3. 2014. године
презиме и име	звање	ужа научна област и датум избора
Филозофски факултет Нови Сад, Универзитет у Новом Саду		Председник комисије
2. Др Горана Раичевић	Редовна професорка	функција у комисији Српска и јужнословенске књижевности с теоријом књижевности, датум избора: 23. 4. 2015. године
презиме и име	звање	ужа научна област и датум избора
Филозофски факултет Нови Сад, Универзитет у Новом Саду		Чланица комисије
3. Др Невена Варница	Ванредна професорка	функција у комисији Српска и јужнословенске књижевности с теоријом књижевности, датум избора: 6. 3. 2020. године
презиме и име	звање	ужа научна област и датум избора
Филозофски факултет Нови Сад, Универзитет у Новом Саду		Чланица комисије
4. Др Ксенија Радуловић	Редовна професорка	функција у комисији Историја позоришта и драме, датум избора: 5. 4.
презиме и име	звање	ужа научна област и датум избора

2024. године		
презиме и име	званије	ужа научна област и датум избора
Факултет драмских уметности, Универзитет у Београду	Установа у којој је запослен-а	Спوليја чланица комисије
5. Др Љиљана Пешикан-Љуштановић	Редовна професорка, емерита	функција у комисији Српска и јужнословенске књижевности с теоријом књижевности, датум проглашења за емериту: 28. 1. 2021. године
презиме и име	званије	ужа научна област и датум избора
Филозофски факултет Нови Сад, Универзитет у Новом Саду	Установа у којој је запослен-а	Менторка
		функција у комисији
II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ		
1. Име, име једног родитеља, презиме: Милена (Желько) Кулић		
2. Датум рођења, општина, држава: 21. 2. 1994. Општина Врбас, Република Србија		
3. Назив факултета, назив претходно завршеног нивоа студија и стечени стручни/академски назив: Филозофски факултет Нови Сад, Одсек за српску књижевност, мастер академске студије, мастер професор књижевности и језика.		
4. Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија: 2018. година, модул: Језик и књижевност, Филозофски факултет, Нови Сад		
III. НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:		
ТЕОРИЈСКО-КРИТИЧКА МИСАО СЛОБОДАНА СЕЛЕНИЋА О ДРАМСКОЈ УМЕТНОСТИ		
IV. ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:		
Навести кратак садржај са назнаком броја страница, поглавља, слика, схема, графика и сл.		
I. УВОД 13		
II. СЛОБОДАН СЕЛЕНИЋ У КОНТЕКСТУ СРПСКОГ ПОЗОРИШТА		21
2. 1. Рецепција Селенићеве мисли о позоришту	21	
2. 2. Слободан Селенић као уредник Сцене	28	
III. ТЕОРИЈСКА МИСАО СЛОБОДАНА СЕЛЕНИЋА 33		
1. АНГАЖМАН У ДРАМСКОЈ ФОРМИ 36		
1.1. Рецепција Ангажмана у драмској форми	36	

1.2. Основни постулати <i>Ангажмана у драмској форми</i>	39
1.2.1. Естетски системи, догматизам и критеријуми критичког погледа на драму	40
1.2.2. Ангажман у драми, саопштавање ангажмана, конструктивизам као услов ангажованости гледаоца, ангажман и ликови и ангажовани дезилузионизам	46
1.2.3. Илузија и конструкција, антиилузионизам и дезилузионираност	53
1.2.4. Натуралистичка и конструктивистичка форма драме, језик као елемент драмске форме и садржај мита као елемент драмске форме	55
1.2.5. Правила и логика „затвореног света“ драме и стилско јединство драмског света	58
1.3. Закључци <i>Ангажмана у драмској форми</i>	59
2. ДРАМСКИ ПРАВЦИ 20. ВЕКА	62
2.1 Настанак и рецепција Драмских праваца 20. века	62
2.2. Условна класификација драмских праваца	65
2.2.1. Авангардна драма (Алфред Жари, Аполинер, дадаисти и надреалисти, Бекет и Јонеско)	68
2.2.2. Експресионизам (субјективистичка струка – Стриндберг, Ведекинд, О' Нил, друштвеноангажовани експресионизам – Хауптман, Толер, Чапек)	72
2.2.3. Епско позориште (Брехтова теорија драме, Брехтове драме, Брехт као редитељ)	76
2.2.4. Театрализам (Пирандело)	81
2.2.5. Филозофска драма (Сартр и Ками)	83
2.2.6. Симболистичка и поетска драма (Метерлинк, Јејтс, Клодел, Монтерлан, Елиот и Лорка)	85
2.2.7. Нови ритуални театар (Антонен Арто, Френсис Фергасон, Living театар, Шекнер, Шуман, Ен Хелприн, Жан Жене)	89
2.3. Закључци Драмских праваца 20. века	95
IV. АНТОЛОГИЧАРСКИ РАД СЛОБОДАНА СЕЛЕНИЋА	97
1. АВАНГАРДНА ДРАМА	99
1. 1. Основни принципи антологије <i>Авангардна драма</i>	99
1. 2. Рецепција антологије <i>Авангардна драма</i>	106
1. 3. Закључци антологије <i>Авангардна драма</i>	108
2. АНТОЛОГИЈА САВРЕМЕНЕ СРПСКЕ ДРАМЕ	110
2. 1. Основни принципи <i>Антологије савремене српске драме</i>	110
2. 2. Рецепција <i>Антологије савремене српске драме</i>	117
2. 3. Закључци <i>Антологије савремене српске драме</i>	119
V. СЛОБОДАН СЕЛЕНИЋ КАО ПОЗОРИШНИ КРИТИЧАР	121
5. 1. Опште карактеристике позоришне критике Слободана Селенића	121
5. 2. Позоришне критике Слободана Селенића и српска драма	126
5. 2. 1. Селенићев однос према извођачким и глумачким вештинама	
146	
5. 3. Закључак о критичарском ангажману Слободана Селенића	149

ПРИЛОГ 1	157
ПРИЛОГ 2	159
Одабране позоришне критике и чланци о позоришту Слободана Селенића	
	159
VІ. ИЗВОРИ	193
VІІ. ЛИТЕРАТУРА	204
РЕЧ ЗАХВАЛНОСТИ	214

V. ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Дисертација Милене Кулић је добро компонована и садржи све елементе потребне за целовити и комплексни увод у разматрану тему. Прво и друго поглавље („Увод“ и „Слободан Селенић у контексту српског позоришта“ представљају општи увод у разматрање изабране теме теоријских ставова о драми и изучавања поетике авангардне драме у делу Слободана Селенића (1933–1995) и да се јасно издвоје основни научни циљеви дисертације: да се широка и рас прострањена делатност овог свестраног аутора и научника продубљено сагледа у сегменту који се тиче његовог промишљања драме. Истовремено, овде је указано на постојећу критичку, научну и истраживачку рецепцију овог сегмента Селенићевог рада и, што сматрамо квалитетом ове тезе, на значај Селенићевог уредничког ангажмана.

Теоријска мисао Слободана Селенића истражује се испитивањем основних теоријских постулата које је аутор успоставио у својим књигама *Ангажман у драмској форми* (1965) и *Драмски правци 20. века* (1971). Посебну пажњу кандидаткиња је посветила Селенићевом сагледавању и поимању ангажмана, што је у потпуности оправдано полазним премисама њеног истраживања и чињеницом да је сам Селенић сматрао да вредност драме треба тражити у складу између „њене форме и њеног ангажмана“ (1965: 49), те да управо ангажман чини одређено драмско дело уметничким и успешим, односно да је вредно драмско дело оно „чија форма адекватно обликује свој ангажман“ (1965: 161). Милена Кулић указује и на терминолошку вишезначност у овој Селенићевој књизи и његово антидогматско избегавање унапред формулисаних теоријских судова и класификација које претходе делу. Кандидаткиња разматра Селенићев иновативни и утицајни однос према Пиранделовој драматургији и театру који на њој почива; сагледавање „трагичне детерминисаности човекове судбине“ у Коктоовим делима и Брехтове драматургије. Истовремено, она јасно и засновано указује на могућа неслагања с претходном рецепцијом овог Селенићевог дела, истичући, на пример, да се одређени појмови или ставови понављају због своје суштинске важности.

Као изузетно значајан она издваја Селенићев закључак да „уметничку аутентичност драмског света можемо процењивати само правилима која нам открива анализа процеса у коме је он настао“ (1965: 162). Кандидаткиња, сматрамо, успешно оповргава и ставове о „изостајању теоријских објашњења Селенићевих поетичких ставова и заустављању само на аутопоетичком аспекту“, указујући да је у Селенићевој студији реч о анализи најважнијих модерних драма и широком и продубљеном сагледавању појма ангажмана, без покушаја да се a priori одговори на

питање у чemu се састоји естетски квалитет драмског дела. Милена Кулић аргументовано и продубљено сагледава по чemu је Селенићев *Ангажман у драмској форми* суштински преобликовао сагледавање ангажмана у модерној драми верујући да је због тога значај овог дела „за театрологију и историју драмске књижевности непорецив“.

Посебну пажњу Милена Кулић посвећује Селенићевој књизи *Драмски правци 20. века*, која је доживела чак три издања 1971, 1979. и оно постхумно 2002. Управо овај сегмент њене дисертације, са скрупулозним указивањем на претходну критичку и научну рецепцију (овде је с правом највише пажње посвећено ставовима професора ФДУ, од који су неки били и Селенићеви студенти), спада у врхунце њеног истраживачког рада. Указујући на условност сваке класификације и наглашавајући Селенићев став да није могуће издвојити „један доминантни драмски израз“ (2002: 10), већ се драма 20. века мора читати са свешћу да „свака систематизација одузима појединачном уметничком делу нешто од његове једноставности“ (2002: 10), кандидаткиња прецизно представља композицију ове драгоцене студије, указујући на Селенићево виђење авангардне драме, експресионизма, епског позоришта (Брехтова теорија драме, Брехтове драме, Брехт као редитељ), Пиранделовог театрализма, Сартрове и Камијеве филозофске драме, на битне одлике симболистичке и поетске драме, те на значај новог ритуалног театра.

Она с правом истиче да је Селенићево теоријско преиспитивање драмских праваца 20. века било драгоцено не само за драматурге и театрологе већ и за изучаваоце књижевности, драме и позоришта од Селенићевог времена до данас и да је у Селенићевом теоријском сагледавању „позориште жив организам, креће се и мења, позоришни делатници утичу једни на друге“.

Други део истраживања посвећен је принципима и теоријској матрици који се могу ишчитати из две Селенићеве антологије, *Авангардна драма* (1964) и *Антологија савремене српске драме* (1977). Као данас вреднији део Селенићевог антологичарског подухвата она, верујемо с правом, издава *Антологију савремене српске драме*, као незаobilазан књижевноисторијски допринос, пошто систематизација српске драме коју је Селенић дао у њеном предговору до данас остаје релевантна, тако да је, према суду кандидаткиње „Слободан Селенић у много чemu поставио критеријуме за проучавање драмске књижевности 20. века“ код нас. Ипак, следећи хронолошки принцип, Милена Кулић се прво бави антологијом *Авангардна драма*, коју сматра наставком Селенићевог истраживања авангардне драме отпочетог докторском дисертацијом *Ангажована природа нове енглеске драме*. Она с правом истиче да је ова Селенићева антологија, у времену када се појавила била иновативна и откривалачка и да је „суштински утицала на даље проучавање ове драмске форме у српској књижевности и театрологији“, будући да Селенић у предговору и у избору представља писце антидраме, а који, пре изласка његове антологије углавном нису истраживани и о којима је ретко писано у нашој литератури дотад. Кандидаткиња истиче да је „таква жива, недогматска, динамична мисао драгоценја је и потребна и данас“.

Антологија савремене српске драме представља преглед савременог српског драмског стваралаштва Селенићевог доба, обухвата *Небески одред Ђорђа Лебовића* и *Александра Обреновића*, *Пре тога* Миодрага Павловића, *Дуги живот краља*

Освалда Велимира Лукића, Бановић Страхиња Борислава Михајловића Михиза, Савонарола и његови пријатељи Јована Христића, Чарана од сто петљи Александра Поповића, Генерали или сродство по оружју Борислава Пекића, Маратонци трче почасни круг Душана Ковачевића и Чудо у Шаргану Љубомира Симовића и одликује се прецизношћу сагледавања и поузданошћу естетског суда. Кандидаткиња сматра да је ова антологија била неопходна позоришном свету у времену објављивања, као темељна књижевноисторијска и теоријска студија, али чврсто верује уз њену сврховитост „у нашем времену, када се драмској књижевности посвећује све мање простора у периодичним издањима, али и у издавачким плановима“ и када се на студијама књижевности налази свега по један изборни курс драмске књижевности (често на сва три ниво студија), а малобројне су институције које се стратешки бави неговањем домаће драмске књижевности.

Овом сегменту истраживања припада и анализа критичарског ангажмана Слободана Селенића, који Милена Кулић, с правом сматра жанровски синкретичним („на граници есејистике и новинске критике“), али и неодвојивим делом „његовог теоријско-критичког опуса [...] а у уској вези са историјом позоришта и теоријом драмских уметности“. Основне Селенићеве теоријске принципе кандидаткиња тражи у његовим интервјуима и аутопоетичким исказима, на основу којих издваја основно положиште да „критеријуме за процењивање једног уметничког дела треба тражити искључиво у њему самом“. Разматране критике сматра Милена Кулић „одражавају драмски и позоришни плурализам који би требало истраживати у контексту његове теоријске мисли“, будући да је Селенић тражио ангажман и у драми и у позоришној критици.

Закључак целине успешно своди драгоцене закључке појединих поглавља, док пратећи научни апарат, поред литературе садржи факсимил Селенићеве критике Михизове драматизације *Међе Вука манилога* и драгоцену библиографију текстова о Селенићу, која допуњава рецепцијски аспект истраживања.

VI. СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ:

Таксативно навести називе радова, где и када су објављени. Прво навести најмање један рад објављен или прихваћен за објављивање у складу са *Правилима докторских студија Универзитета у Новом Саду* који је повезан са садржајем докторске дисертације. У случају радова прихваћених за објављивање, таксативно навести називе радова, где и када ће бити објављени и приложити потврду уредника часописа о томе.

Кулић, Милена (2020). „Слободан Селенић и српска драма (увод у проучавање позоришне критике Слободана Селенића)“. *Липар*, бр. 71, 2020, 203–213. ISSN - 1450-8338

Кулић, Милена (2023). „Критичко наслеђе Слободана Селенића: поводом обележавања деведесет година од његовог рођења“. *Сцена*, год. 59, бр. 3, јул – септ. 2023, стр. 23–29, УДК 821.163.41-2: 929

Кулић, Милена (2023). „Критичка мисао Слободана Селенића: 90 година од рођења Слободана Селенића“. Зборник *Матице српске за књижевност и језик*, књ. 71, св. 3, 2023, стр. 955–969, УДК 821.163.41-2.09 Selenić S.

Кулић, Милена (2023). „Позоришне критике Слободана Селенића и српска драма 20. века“. *Летопис Матице српске* (темат посвећен Слободану Селенићу поводом обележавања 90 година од његовог рођења), год. 199, књ. 512, св. 4, окт. 2023, стр. 577-588. УДК 821.163.41.09

Кулић, Милена (2018). „Средњовековно фрескосликарство као заустављено позориште“. *Slowiańskie inspiracje. Język, literatura, kultura*. Gdansk: Wydawnictwo Uniwersytetu Granskiego, 105–115.
ISBN: 978-83-7865-772-9

Кулић, Милена (2023). *Позоришне приче: од средњег века до дубровачке драме*. Ново Милошево: Банатски културни центар.
ISBN - 978-86-6029-634-6

Кулић, Милена (2020). „Раде Драинац као позоришни критичар (зборник са скупа у Нишу)“. *Књижевно дело Раде Драинца: ново читање*. Ниш: САНУ одељење у Нишу, Библиотека „Раде Драинац“ Прокупље и Филозофски факултет у Нишу, 167–177.
ISBN 978-86-7025-856-3 (САНУ)

Кулић, Милена (2022). „Михизова драматизација *Међе Вука Манилога* или како је Слободан Селенић престао да пише за Политику Експрес“. *Михизов век: зборник поводом стогодишњице тишевог рођења*, уредник Владан Бајчета, Нови Сад: Матица српска; Ириг: Српска читаоница, 379–395. ISBN 978-86-7946-395-1

Кулић, Милена (2022). „Пекићеве комуналне собе за разбијање“. *Летопис Матице српске*, год. 198, књ. 510, св. 5, нов. 2022, стр. 831–839, ISSN 0025-5939

Кулић, Милена (2018). „Драмске гатке Ранка Младеновића“. *Српски писци и њихова дела између два светска рата на Стеријином позорју: зборник радова*. Ур. Снежана Савкић. Нови Сад: Стеријино позорје, 112–122. ISBN 978-86-85145-64-3

Кулић, Милена (2019). „Драмски пример Боривоја Јевтића: од приповедне до критичке речи“. *Српска драмска баштина на маргини сцене* (зборник радова). Нови Сад: Стеријино позорје, 165–174. ISBN 978-86-85145-71-1

Кулић, Милена (2018). „Раде Драинац као позоришни критичар“. *Театрон*. Позоришни музеј Србије, бр. 182–183, 102–109. Рад је добио награду **Доситејево златно перо**. YU ISSN 0351-7500

Кулић, Милена (2019). „Марко Фотез и ревитализација дубровачке баштине“.

Кулић, Милена (2020). „Дундо *Мароје*: један студентски задатак“. *Театрон*, бр. 190–193/2020, 95–102. YU ISSN 0351-7500

Кулић, Милена (2021). „Драмски експерименти Борислава Пекића“. *Philologia Mediana*, год. 13, бр. 13, 195–214. ISSN (Printed): 1821-3332; ISSN (Online): 2620-2794

Кулић, Милена (2020). „Позоришни преглед Станислава Винавера у *Српском књижевном гласнику* 1935. и 1936. године“. *Траг*, год. 14, књ. 14, св. 55, септ. 208, стр. 70–77, ISSN 1451-9437

Кулић, Милена (2023). „Три представе и нешто о позоришном портрету Милорада Павића“. *Летопис Матице српске*, ISSN 0025-5939 (Год. 199, књ. 511, св. 3 (март), стр. 320–327.

Кулић, Милена (2018). „Неоавангардно поимање телесности Каталин Ладик“. *Кораци*, год. 52, свеска 1–3, 125–134. ISSN - 0454-3556

Кулић, Милена (2018). „Трагични усуд у драми *Небески одред* Ђорђа Лебовића и А. Обреновића“. *Сцена*, год. 54/2018, бр. 4, 107–117. ISSN - 0036-5734

Кулић, Милена (2024). „Драмски пример Љубивоја Ршумовића“. *Љубивоје Ршумовић, песник: зборник Повеља*, стр. 81–92, 2024, УДК 821.163.41.09-2

Кулић, Милена (2023). „Драмски пример Будимира Дубака“. *Путовања Будимира Дубака: зборник радова о песништву Будимира Дубака*, стр. 101–106. УДК 821.163.41-2.09

VII. ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА:

Ово је прва студија монографског обухвата у овај аспект Селенићевог дела, и његова добро заснована и научно аргументована ревалоризација.

„Теоријска мисао Слободана Селенића истражена је, пре свега, испитивањем основних теоријских постулата које је аутор успоставио у својим књигама *Ангажман у драмској форми* (1965) и *Драмски правци 20. века* (1971). Кандидаткиња је, притом, указала и на терминолошку вишезначност Селенићевих студија и његово антидогматско избегавање унапред формулисаних теоријских судова и класификација које претходе делу.

У довољној мери и скрупулозно представљена је претходна критичка и научна рецепција Селенићеве теоријске мисли и њен значај не само за драматурге и театрологе већ и за изучаваоце књижевности, драме и позоришта од Селенићевог времена до данас.

Успешно су истражени принципи и теоријска матрица који се могу ишчитати из две Селенићеве антологије, *Авангардна драма* (1964) и *Антологија савремене*

српске драме (1977).

Драгоцен сегмент истраживања представља и анализа критичарског ангажмана Слободана Селенића, с указивањем на могуће нове правце истраживања.

VIII. ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА

ИСТРАЖИВАЊА:

Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Дисертација Милене Кулић *Теоријско-критичка мисао Слободана Селенића о драмској уметности* је добро компонована и садржи све елементе потребне за целовити, иновативни и комплексни увод у разматрану тему. Предмет истраживања докторске дисертације – теоријски и антологичарски рад Слободана Селенића у домену драме, те његова позоришна критика у оној мери у којој се у њој рефлектује његова теоријска мисао о драми – продубљено је сагледан с обзиром на значај у властитом времену, али и у контексту савремене научне мисли о драми и позоришту. Успешно су размотрени иновативност и непорециви значај овог аспекта Селенићевог деловања за српску театрологију и историју драмске књижевности. Широко је захваћена и критички процењена претходна научно критичка рецепција теоријско-критичке мисли Слободана Селенића о драми.

IX. КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање. Навести нумеричке податке о резултатима провере оригиналности рада и дати текстуално образложение.

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме?

Јесте.

2. Да ли дисертација садржи све битне елементе?

Дисертација садржи све битне елементе.

3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци?

Ово је прва научна студија која отвара увид у целовиту теоријско-критичку мисао Слободана Селенића о драми, остварила је драгоцен увид у целину овог аспекта Селенићевог дела и понудила његову добро засновану и научно аргументовану ревалоризацију. Вредан и иновативан део рада, који шири његов научни значај, јесте и историјски конципиран преглед најзначајнијих текстова српских теоретичара и критичара о Селенићевој научној мисли и критичарској делатности.

4. Који су недостаци дисертације и какав је њихов утицај на резултат истраживања?

Дисертација нема битних недостатака који утичу на резултате истраживања.

5. Образложение резултата провере оригиналности рада (нумерички и наративно):

На основу анализе која је вршена програмом IThenticate који Филозофски факултет користи за проверу оригиналности текста у докторским дисертацијама, закључено је да индекс поклапања у раду кандидаткиње Милене Кулић износи 10%, у 59531

речи програм проналази 478 поклапања према 80 извора. Остале поклапања су мања од 1%.

Поклапања се виде према следећим изворима:

1.	https://www.maticasrpska.org.rs/	2 %
1.1.	https://www.maticasrpska.org.rs/stariSajt/casopisi/ZMSKJ_71_3.pdf	2 %
1.2.	https://www.maticasrpska.org.rs/letopis/letopis_512_4/Letopis%20512_4%20oktobar%20PRINT.pdf	1 %
2.	https://pozorje.org.rs/	2 %
2.1.	https://pozorje.org.rs/wp-content/uploads/2023/10/Scena-03-2023cir.pdf	2 %
3.	https://www.ff.uns.ac.rs/	1 %
3.1.	https://www.ff.uns.ac.rs/uploads/files/Fakultet/Sednice%20NNV/2022/10/sednica2022/4-Izvestaj%20Milena%20Kulic.pdf	1 %
4.	https://www.goglasi.com/	1 %

Остале поклапања су мања од 1%.

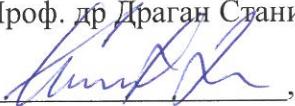
Поклапања и извештај су размотрени и закључили смо да је реч о нужним поклапањима и коректно наведеним цитатима који нипошто не нарушавају оригиналност рада, а неопходни су за овај тип анализе.

X. ПРЕДЛОГ:

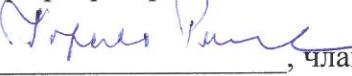
На основу наведеног, комисија предлаже да се докторска дисертација прихвати, а кандидату одобри одбрана.

Место и датум:

1. Проф. др Драган Станић,

председник

2. Проф. др Горана Раичевић,

чланица

3. Проф. др Невена Варница,

чланица

4. Проф. др Ксенија Радуловић,

Ксенија Радуловић, чланица

5. Проф. емерита Љиљана
Пешикан-Љуштановић

Лиља Пешикан-Љуштановић менторка

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложение односно разлоге због којих не жели да потпише извештај и да исти потпише.